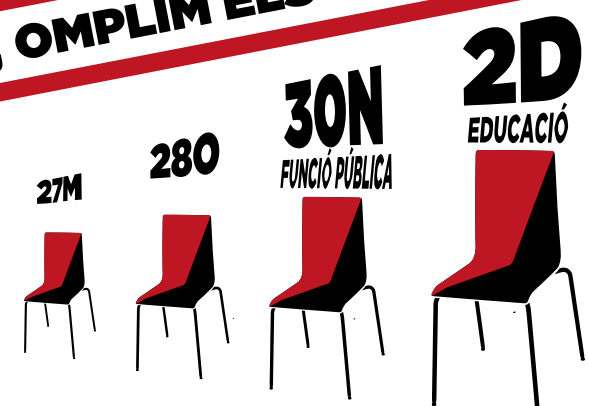

l'esquerdada

Per un sindicalisme alternatiu
cgtcatalunya.cat cg tense@cgtcatalunya.cat

MÉS AUTOORGANITZADES, OMPLIM ELS CARRERS

CONCURS DE MÈRITS

MOBILITZACIONS HISTÒRIQUES

NEGOCIACIONS

**REDUCCIÓ 1H LECTIVA
3500 DOCENTS MÉS**

ENS DEIEN QUE NO PODRÍEM, I HO HEM ACONSEGUIT

**IMPUGNEM LES
ADJUDICACIONS D'ESTIU**

**TOMBEM EL
DECRET DE PLANTILLES**

**DENUNCIEM LES
ALTES TEMPERATURES**

Un altre curs calent

Comencem el nou curs constatant que la política educativa del Departament d'Educació perjudica seriosament la qualitat de l'educació pública catalana. La desorganització i el caos amb què s'estan gestionant les extraescolars, amb situacions de clara explotació laboral cap a les treballadores del lleure, i la calor extrema que estem patint aquesta setmana de curs, [a 40º en aules mal aclimatades](#) i amb ràtios abusives i l'horari desferrat que fa que els docents acumulin moltes més hores de les fixes de les que pertoquen als centres sobretot en **zones rurals** són només tres exemples de la mala gestió del Departament d'Educació. El senyor Cambray dirigeix el sistema educatiu de cara a la galeria i d'esquena a la comunitat educativa.

El curs passat va ser un [curs històric de lluita](#), de mobilitzacions i vagues a l'escola catalana. Feia massa temps que els treballadors i treballadores de l'educació no obteníem cap victòria. Feia temps que els sindicats units, coordinats amb assemblees de zona i de centre, no aconseguíem plantar-nos, amb decisió i fermesa, davant de l'autoritarisme i el mal govern.

Ho vam fer nou vegades, amb nou vagues en el marc de la unitat sindical, lluitant cada vaga com si fos la definitiva, tallant carrers, empaperant centres i parets, cridant i també cantant. Nou vagues amb incomptables assemblees per preparar-les, nou vagues on literalment ens hem deixat la pell i la veu, nou vagues que marquen un abans i un després.

Hem aconseguit el que no s'havia pogut aconseguir en més d'una dècada: que el Departament cedeixi i negociï una millora en les condicions laborals del professorat i la mi-

llora de la qualitat educativa. A partir de gener de 2023 comptarem amb 3.500 docents més, que s'incorporaran a les plantilles de manera estructural a tots els centres educatius catalans.

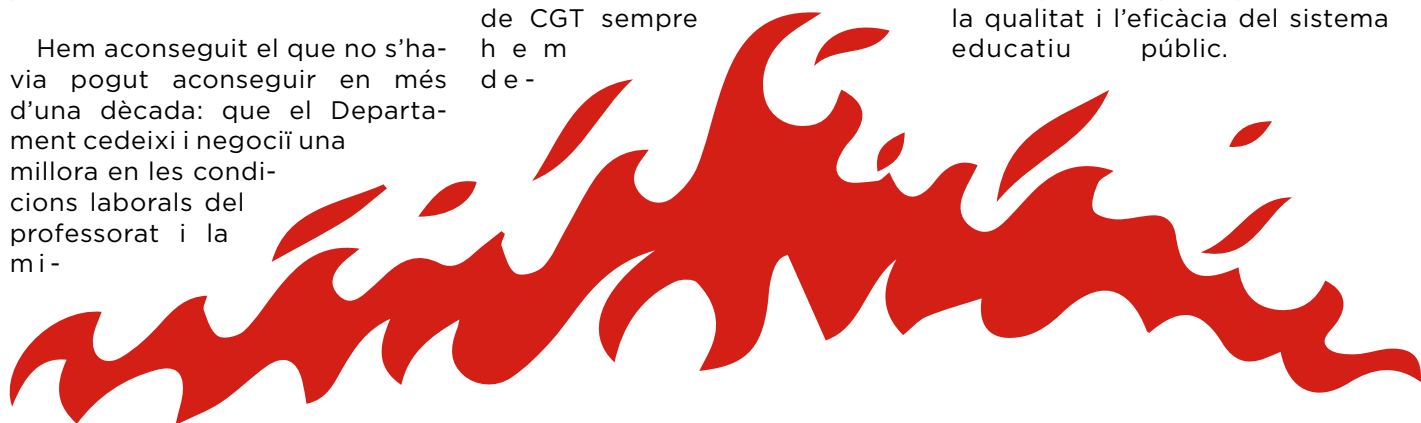
Les que es van iniciar al març no van ser les úniques vagues del curs passat. Durant el primer trimestre vam fer convocatòries en el marc de la lluita per [aconseguir que el procés d'estabilització del personal interí](#), arran de l'*cetazo*, resolgués la situació d'abús de temporalitat, en què es troben milers de docents interins, d'una manera digna i justa. Recordem que els sindicats (CCOO, UGT i CSIF), signataris d'aquest *Decret de Mesures urgents per l'estabilització del personal interí*, afirmaven, ara fa només un any, que el concurs de mèrits era il·legal. Per això la primera versió de l'*cetazo* decretava que "tothom a oposició o al carrer".

Després de les mobilitzacions del primer trimestre es van fer les esmenes que van permetre que el [Concurs de Mèrits](#) fos una realitat. Això s'ha de considerar una victòria de la lluita de les plataformes d'afectades, de l'organització sindical de base i de la mobilització al carrer i als centres de treball. **Són 12.859 places, més que a cap altre territori de l'Estat, però són insuficients.** A més, en l'inici de curs aquest concurs de mèrits està sent un maldecap perquè, més enllà de la repercussió que pot tenir per la incertesa del resultat, s'afegeix que l'aplicatiu per portar-ho a terme és un desgavell perquè hi han moltes errades tècniques que fa que la gent s'engoixi encara més perquè provoca que no tinguin la puntuació correcta. Des de CGT sempre h e m de -

fensat que totes les docents en frau de llei, amb més de 3 anys treballats, han de ser estabilitzades. Volem l'estabilitat de les persones, no de les places. Per això el Concurs de Mèrits hauria de ser restringit, hauria de comptar més l'antiguitat que la formació i hauria de cobrir totes les places en frau de llei. Tot i amb això, gràcies a la lluita obrera i sindical, moltes interines que pateixen abús de temporalitat, podran estabilitzar el seu lloc de treball mitjançant la via del Concurs de Mèrits i no d'unes oposicions injustes i insuficients.

Aquestes petites victòries ens han de fer recordar que només la lluita dona fruits però ens hem de mantenir alerta perquè encara queda molt a fer. L'acord a què hem arribat els sindicats del Comitè de Vaga amb el Departament d'Educació, un acord segurament insuficient tal com ha expressat part de la nostra afiliació, implica la reducció de l'hora lectiva, a primària i secundària, que ens havien imposat des de les retallades. Aquesta reducció horària recupera la plantilla docent, acomiadada amb les retallades, i ens iguala l'horari lectiu amb el de la resta de comunitats autònomes.

La manera com s'aplicarà la mesura al gener no és gens clara. De nou, la improvisació i la mala praxis del Conseller Cambray ens portarà molts mals de cap, com si no en tinguéssim ja suficients a l'hora d'aplicar un currículum inexistent. González Cambray dirigeix el Departament d'Educació a cop de titular i màrqueting, preocupat més en efectes electorals que en legislar per millorar la qualitat i l'eficàcia del sistema educatiu públic.

La lluita continua

Hem desconvocat les dues jornades de vaga unitàries previstes pel setembre, però no hem claudicat en cap dels nostres objectius. Començant pel primer i més important de tots: el Govern de la Generalitat incompleix la seva pròpia llei (LEC 2009) i no inverteix el **6% del pressupost** en l'educació pública (arriba escassament a la meitat). Si no s'inverteix en educació pública com una prioritat, no podrem remuntar aquesta situació en què està abocada l'escola pública catalana.

Durant el primer trimestre el Departament d'Educació seurà a negociar la resta de punts de la plataforma reivindicativa, creiem que aquestes línies de lluita són prioritàries:

Defensar que el **procés d'estabilització del personal interí** sigui el més garantista possible i contempli la situació de frau de llei per abús de temporalitat en què es troben milers de treballadores interines. A la primavera tindran lloc les Oposicions que també contempla el *Decret de mesures urgents per l'estabilització del personal interí*, però les places ofertes continuen sense cobrir la totalitat de places en frau de llei. Després d'això potser hi ha interines que perden la seva feina. Ara és el moment de tornar a la mobilització i defensar el que portem defensant molt de temps: **Cap interina al carrer, les que hi som ens quedem!**

La lluita per recuperar la **democràcia als centres** ha de ser una prioritat. El Decret de Plantilles, combinat amb una plantilla precaritzada, ha convertit moltes direccions en un patró autoritari que decideix la continuïtat dels seus treballadors amb criteris opacs i subjectius. La **gestió jeràrquica i antidemocràtica** dels centres educatius. Amb el Decret d'**Autonomia de Centres**, el Decret de **Direccions** i el Decret de **Plantilles** s'ha cedit el poder -que abans tenien els claustres- a una direcció posada a dit per l'Administració. Unes direccions que han de promocionar el seu centre per **com-**

petir amb els centres més propers i adaptar-se a una **lògica neoliberal** que [impregna de modes pseudopedagògiques els currículums](#) i els plans, imaginatius i molt creatius, però completament ineficients i ineficaces. Que ens imposen des de dalt, que no s'acaben d'entendre bé i que no es poden aplicar sense els recursos adients.

En l'adjudicació de vacants per aquest curs, el 80% de les places han estat nomenades mitjançant la via de selecció i només el 20% s'ha nomenat seguint els criteris d'antiguitat amb què s'ordena la borsa. [CGT estem impugnant aquesta provisió de places](#) per denunciar que el Decret de Plantilles és injust i afecta negativament el funcionament dels centres educatius. Sense una plantilla estable que pugui participar lliurement i sense cap por ni coacció als òrgans col·legiats de gestió del centre, als òrgans de representació i a les assemblees de treballadors i treballadores, no podrem remuntar la situació de precarització que pateix l'escola pública.

La situació del col·lectiu PAE (TEEI, TIS, EEE) és insostenible. A la ja clàssica mirada, en general menystinguda, que es té sobre aquest col·lectiu sobre la seva feina se li ha sumat un inici de curs caòtic en que les han abocat a un procés d'adjudicacions arcaic, vergonyant i irrespectuós. A més, estan vivint un mes de setembre on paguen el desgavell organitzatiu, ja que molts equips directius no tenen clares les seves tasques i funcions i d'això se n'aprofiten, originat alguns casos d'abús de poder i explotació laboral.

La **mercantilització** de l'escola pública augmenta a marxes forçades a l'escola pública catalana. A banda de la gestió empresarial, jeràrquica i antidemocràtica hi ha altres manifestacions igualment preocupants de la deriva neoliberal de la política social i educativa del Govern de la Generalitat. Aquests dos exemples il·lustren molt bé aquest procés de mercantilització:

L'augment de l'**externalització** dels serveis vinculats a l'escola, com són les extraescolars, les vetlladores o el menjador i en la cessió d'aquests serveis al **monopoli** d'unes poques **macroempreses del tercer sector**.

L'existència de l'**escola concertada**, causa de la segregació escolar i nineta dels ulls del Departament, que emet decrets com el [Decret d'Inclusió](#) o el [Decret d'Admissió](#) amb els quals, sota la disfressa d'un progressisme falac, engreixen les arques de les escoles privades, sufragades amb fons públics, mentre deixen sense recursos l'escola pública.

Les mobilitzacions del curs passat no només van ser històriques pel nombre i l'afluència, sinó perquè vam ser capaces de disseminar una crítica profunda del sistema educatiu i la seva gestió. Amb aquesta lluita volíem revertir les retallades perquè tenim dret a tenir unes condicions laborals decentes i perquè tenen una relació directa amb la qualitat educativa. Però les docents **ens vam moure sobretot per denunciar la privatització i elitització de l'educació i per tornar la dignitat a l'educació pública**. Desconvocar dos dies de vaga no és abandonar la lluita. Ara toca continuar organitzant-nos des de la base i anar pensant la següent mobilització.

L'organització i lluita de docents i de la comunitat educativa farà possible una educació 100% pública, inclusiva, democràtica, feminista, laica, transformadora i en català, per a tots i totes i amb els recursos suficients.

Només la lluita paga.

ARA, REVERTIM LES RETALLADES!

6%

BAIXADA DE RÀTIOS

INVERSIÓ DEL 6%

ESTABILITAT PERSONAL INTERI

INCLUSIÓ REAL

NO A LA PRIVATITZACIÓ

FP DIGNA ATUREM LA DUAL

VOLEM CONDICIONS LABORALS DIGNES

NO AL DECRET DE PLANTILLES

DEMOCRÀCIA ALS CENTRES

NO AL DECRET DE DIRECCIONS

STOP MERCANTILITZACIÓ

LLUITEM, EDUQUEM EN DEMOCRÀCIA

**PONENT
TARRAGONA
BARCELONA
CEB-IMEB
BERGA I SALLEN
BAIX LLOBREGAT
PENEDÈS / GARRAF**

c/Darrera Sant Martí 15, 1r – 25003 Lleida
Pl. Imperial Tarraco 1 – 43005 Tarragona
c/Pare Laínez 18, 2n – 08025 Barcelona
c/Pare Laínez 18, 2n – 08025 Barcelona
c/ del Balç 4 – 08600 Berga
c/ d'Esplugues 46 – 08940 Cornellà de LL.
c/ Lepant 23, baixos 1a – 08800 Vilanova i la G.

cgtensenyament.cat

cgtense@cgtcatalunya.cat

cgtenseponent@gmail.com

eductgn@gmail.com

cgtense@cgtcatalunya.cat

cgtcebimeb@gmail.com

ense.catcentral@cgtriberga.org

cgtense@cgtribaixllobregat.cat

cgtensepenedes@cgtcatalunya.cat

@CGTEnsenyament

facebook.com/CGTENSE

tel. 973 27 53 57

tel. 977 24 25 80

tel. 93 310 33 62

tel. 93 310 33 62

tel. 640 93 24 05

tel. 93 377 91 63

tel. 93 893 42 61

**100%
PER LA PÚBLICA**

CGT
Ensenyament